

# РЕШЕНИЕ

№ 6073

гр. София, 30.12.2011 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 18.05.2011 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова**

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **3942** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 10454 от 27.05.2010 година, подадена от С. А. И., ЕГН [ЕГН], в качеството му на едноличен търговец „С. И.”, с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], адрес за кореспонденция: [населено място], обл. Б., [улица], срещу Ревизионен акт № 0100-900426/27.08.2009 г., издаден от В. И. К. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП [населено място], в частта потвърдена с Решение № 117/25.01.2010 г. на Директора на Дирекция „ОУИ” – С., при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт, като незаконосъобразен в частта на допълнително определените му задължения по ЗДДС и ЗОДФЛ /отм./. Излага съображения, че фактически не е реализирал декларираните от него доходи от пчеларство и производство на зеленчуци през 2004 и 2005 г. Поради което ДДС му е начислен на формални основания, без да е установено дали реално е извършил облагаеми доставки. По изложените в жалбата съображения счита, че РА следва да бъде отменен в обжалваната част. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – Директорът на Дирекция „ОУИ” при ЦУ на НАП - [населено място], чрез процесуалния си представител юрк. П. оспорва жалбата по съображения, че РА е съставен и задълженията на жалбоподателя са определени в резултат на подадените от него годишни данъчни декларации и представените от него други декларации, както и анкетни формуляри, представени във връзка с отпускане на субсидия по САПАРД. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура е дал заключение, че жалбата е неоснователна и недоказана.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

РА № 0100-900426/27.08.2009 г. е издаден от В. И. К. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП - Б. в резултат на данъчна ревизия за определяне на задълженията по Закона за облагане доходите на физически лица /ЗОДФЛ-отм./ и Закона за данък върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за периода от 01.01.2003 г. до 31.12.2007 г., възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 900227/02.04.2009 г., издадена от А. К. К. – на длъжност началник сектор „Ревизии и проверки” при отдел „Контрол” в ТД на НАП Б.. След направено на 25.06.2009 г. Предложение за промяна на обхвата на извършвана ревизия, първоначалната ЗВР е изменена със ЗВР № 900426/25.06.2009 г., издадена от органа възложил ревизията, като е определено ревизията да обхване и установяване на задълженията по Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ за периода 01.12.2004 г. – 31.12.2006 г. Определен е срок за извършване на ревизията до 09.07.2009 г. ЗВР са издадени от компетентен орган съгласно Заповед № 66/30.03.2007 г. на директора на ТД на НАП – Б..

В срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК е съставен Ревизионен доклад (РД) № 900426/23.07.2009 г., връчен на ревизираното лице на 04.08.2009 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено възражение срещу РД.

РА № 0100-900426 е издаден на 27.08.2009 г. от компетентния орган, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК, определен със Заповед за определяне на компетентен орган (ЗОКО) № К 900426/24.07.2009 г. и връчен на жалбоподателя на същата дата. С вх. № 9365/10.09.2009 г., в срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК, е постъпила жалба срещу РА. Сключено е споразумение на основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК за продължаване на срока за произнасяне на директора на Дирекция „ОУИ” до 3 месеца.

С Решение № 117/25.01.2010 г., издадено в срока по споразумението, РА № 0100-900426/27.08.2009 г. е отменен в частта на определените задължения по ЗОДФЛ /отм./ за 2003 г., 2005 г. и 2006 г. и потвърден в обжалваната част. Решението е подписано при условията на заместване от компетентен орган съгласно представената Заповед № ЗЦУ 108/22.01.2010 г. и болничен лист за отсъствие на титуляра. Решението е връчено на С. И. на 12.02.2010 г., след което с вх. № на ДОУИ 53-01-3 от 26.02.2010 г. е постъпила настоящата жалба, същата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК и като допустима следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт, включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, че атакуваният РА № 0100-900426/27.08.2009 г. е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия, съгласно цитираната Заповед за определяне на компетентен орган № К 900426/24.07.2009 г., издадена от органа, възложил ревизията. РА е съставен в предвидената форма съгласно чл. 119 и чл. 120 от ДОПК.

В хода на ревизията е установено, че жалбоподателят е подавал годишни данъчни декларации по реда на ЗОДФЛ /отм./ и ЗДДФЛ, като за ревизирания период е

декларирал доходи от производство на земеделска продукция, дърводелски услуги, транспортни услуги и търговия на дребно. Една част от доходите са реализирани чрез дейността на [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК].

На ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) изх. № КПД 1160/15.05.2009 г. и № КПД 1559/03.07.2009 г. С тях са изискани документи за регистрация като земеделски производител, в т.ч. и документи за произведена и реализирана земеделска продукция от датата на регистрация до 31.12.2007 г., справка за реализираните доходи по години и месеци за периода от 01.01.2003 г. до 31.12.2007 г., месечни отчети от ЕКАФП и банкови документи на едноличния търговец за ревизирания период. По време на ревизионното производство са представени регистрационна и анкетна карта на земеделски производител от 08.08.2005 г. и договор за аренда от 19.05.2005 г., както и фактури, счетоводни регистри и оборотни ведомости на ЕТ.

При извършена проверка преди започване на ревизионното производство, възложена с Резолюции № 807703/19.12.2008 г., № 900414/14.01.2009 г. и № 901414/19.02.2009 г. на основание чл. 37, ал. 5 и чл. 47 от ДОПК са изпратени искания за установяване на факти и обстоятелства от специализираните органи за контрол и други органи, а именно: до 27 търговски банки на територията на Република България; до Агенция по вписванията; до Областна дирекция „Полиция”, Национална служба „Гранична полиция” и Агенция „Митници”. По реда на чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 56, ал. 1 от ДОПК е изготвено и връчено на лицето Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице, с което са изискани информация и доказателства за получените през периода от 01.01.2003 г. до 31.12.2007 г. доходи, придобитото движимо и недвижимо имущество, притежаваните парични средства, банковите сметки, движими ценности, вземания от трети лица, имущества, придобити по безвъзмезден начин, сделки с имущества, получени заеми, притежавани акции и дялови участия, както и информация за пътувания в чужбина. За резултата от извършената проверка е съставен протокол № 901414/19.03.2009 г., който за целите на ревизионното производство, ведно със събраните доказателства, е приобщен като доказателство по реда на ДОПК с протокол № 900227/01.06.2009 г.

С жалбата до съда е представена и Анкетна карта за земеделски производител за 24.03.2006 г., в която също като в анкетната карта от 08.08.2005 г. С. И. е декларирал намерения да засади площ в размер на 1,5918 ха краставици и 1,5918 ха – зеле.

В съдебното производство е представен договор за аренда от 19.05.2005 г., вписан в Служба по вписванията – Гоце Делчев на 17.06.2005 г., сключен между пълномощник на две физически лица и жалбоподателя, за отдаване под аренда на С. И. на осем ниви. Разпитани са свидетелите А. Л. Д. и Н. Н. С. – живущи в [населено място], които установяват, че нямат информация С. И. някога да е отглеждал пчели. Отглеждал е краставици и тютюн. Доколкото знаят И. гурбегчийствал като работил в сферата на строителството.

По делото е прието заключение от извършена съдебно-агрономическа експертиза, при която вещото лице след посещение на описаните в договора за аренда от 19.05.2005 г. е дало заключение, че:

Парцелите с кадастрални номера 038009, 071014, 085008, 094025 и 114033 с обща площ 14,5 дка, представляват ниви – VIII категория, като са подходящи за производство на тютюн и са абсолютно неподходящи за алтернативно земеделие – интензивно зеленчукопроизводство (първа култура краставици и втора култура зеле). На тези

терени с природните дадености и ниска бонитетна оценка VIII категория практически добивът от краставици и зеле е нулев. Тези имоти са били използвани за производство на тютюн.

Имот № 168009 в местност „С.“ е ливада от 0,64 дка, върху която е изградена конструкция за сушене на тютюн, парцелът не е разораван и използван за друго земеделско производство през последните 7-8 години.

Имоти с № 168001 и № 168024 на обща площ 0,72 дка са ниви, VI категория, не поливни. Площите могат да се използват за зеленчукопроизводство и върху тях е възможно отглеждането на краставици и зеле, като добивът през 2005 г. не може да надвишава средния за страна от 1 350 кг/дка на краставици и 2094 кг/дка главесто зеле. Тези ниви към момента на експертизата м.април 2011 г. са разорани.

По ЗОДФЛ /отм./ за 2004 г.

Жалбоподателят е подал ГДД с вх. № 010А0020/05.04.2005 г. с деклариран приходи от патентни дейности, осъществени като едноличен търговец - дърводелски услуги, транспортни услуги и търговия общо в размер на 48 277,72 лв., разходи в размер на 20 562,99 лв. и облагаем доход в размер на 27 714,73 лв. Деклариран са доходи по Приложение 7 на ГДД в размер на 14 400,00 лв. от дейността на лицето като земеделски производител - пчеларство.

При изготвяния в хода на ревизията паричен поток са отразени доходи изтеглени пари от касата на ЕТ, от ½ от продаден имот в [населено място] и доходи от пчеларство. Разходите са формирани от внесени осигуровки за 2003 г. и 2004 г. и ½ от статистически определения разход на домакинство.

За 2004 г. не е отбелязан недостиг на парични средства. Годината приключва със салдо в размер на 37 819,26 лв. налични към 31.12.2004 г. В РА не са определени задължения за тази година.

Жалбоподателят възразява срещу декларираните от самия него в Приложение № 7 на ГДД и признати от ревизиращия орган за този период доходи от пчеларство, като твърди, че за същите не са налице доказателства. Освен в ГДД, в отговор на ИПДПОЗЛ изх.№ КПД 1160/15.05.2009 г., на 21.05.2009 г. в хода на ревизионното производство С. И. отново е декларирал, че доходите от пчеларство е получил през м.12.2004 г. (стр. 107 от приложението).

В тази връзка, съдът не кредитира показанията на свидетелите Д. и С., тъй като двамата твърдят, че в А. е имало само един пчелар – А. Т. (според Д.) и И. З. (според С.). Следователно и двамата познават по един човек от тяхното село, който се занимава с пчеларство. Двамата твърдят, че жалбоподателят се занимава с гурбетчийство и не могат да установят от каква дейност са реализираните от него доходи.

За 2007 г. по ЗДДФЛ също не са определени задължения с процесния РА.

По ЗДДС /отм./

Ревизиращият орган, въз основа на подадените ГДД по ЗОДФЛ /отм./ и писмени обяснения от ревизираното лице, изискани и събрани по реда на ДОПК, е установил, че към 31.12.2004 г. е достигнат облагаем оборот по смисъла на чл. 108, ал. 2 от ЗДДС /отм./ в размер на 63 122,16 лв., т.е. към тази дата е надхвърлен прагът от 50 000,00 лв. за задължителна регистрация по ЗДДС /отм./. Оборотът е формиран от дейността на лицето като едноличен търговец, състояща се в извършване на търговия, както и дърводелски и транспортни услуги. Към този оборот в размер на 48 277,72 лв. органът по приходи е добавил продажби на мед на стойност 14 400,00 лв., които лицето е декларирало като земеделски производител.

На жалбоподателя е връчено ИПДПОЗЛ № КПД 1160/15.05.2009 г., с което са изискани справка за облагаемия оборот и документи за производство и реализация на земеделската продукция. В представената счетоводна справка е описан по месеци облагаемия оборот реализиран чрез дейността на ЕТ. С вх. № КПД 1160/13.07.2009 г. е представена декларация, че доходите от пчеларство в размер на 14 400,00 лв. са получени през м. 12.2004 г.

Въпреки възраженията на жалбоподателя за липса на доказателства за реалност на доставките, съдът прави извод, че ревизиращият орган правилно е приел декларираните с ГДД приходи от земеделска продукция като реално получени. Годишните данъчни декларации по ЗОДФЛ /отм./ се ползват с доказателствена сила, тъй като данъчният субект сам удостоверява факти за себе си и своята дейност.

В чл. 3, ал. 1 от ЗДДС /отм./ е посочено, че данъчно задължено лице по смисъла на този закон е всяко лице, което извършва независима икономическа дейност независимо от целите и резултатите от нея. Съгласно чл. 4, ал. 2 от ЗДДС /отм./ освен всичко друго, независима икономическа дейност е и всяка дейност, свързана с производството, търговията, селското стопанство, предоставяне на услуги, извличането на суровини, извършването на подготвителни и спомагателни работи, осъществявани за използването и консумация на потребителите.

Ревизиращият орган правилно е определил жалбоподателя като задължено лице, което е реализирало облагаем оборот към 31.12.2004 г. в размер на 63 122,16 лв. и не е изпълнило задължението си в срока по чл. 108, ал. 1 от ЗДДС /отм./ до 14.01.2005 г. да подаде заявление за регистрация по материалния закон.

Вследствие на представените от лицето счетоводни документи и регистри, счетоводна справка за реализирания облагаем оборот по месеци, включително и декларация от лицето за сумите и месеците, в които е реализирало земеделска продукция, както и въз основа на декларираните по ГДД за 2005 г. и 2006 г. приходи, органът по приходи е начислил за периода от 15.01.2005 г. до 30.09.2006 г. (когато са отпаднали са основанията за задължителна регистрация) дължим данък върху добавената стойност в размер на 19 474,74 лв. и лихва за закъснение в размер на 10 494,12 лв. на основание чл. 132, ал. 2 от ЗДДС /отм./.

Съгласно разпоредбата на чл. 132, ал. 2 от ЗДДС (отм., приложим за данъчните периоди 2005 г. и 2006 г.) данъчнозадължените лица дължат и данък като регистрирано по този закон лице за периода от изтичането на срока за подаване на заявление за регистрация до датата на регистрацията или до датата, на която са отпаднали основанията за регистрацията му. Следователно, считано от 15.01.2005 г. жалбоподателят е следвало да начислява дължимият ДДС върху извършваните от него облагаеми доставки. През ревизираните след този релевантен момент данъчни периоди жалбоподателят не е начислявал дължимия ДДС, поради което, с оспорвания понастоящем РА органът по приходите е определил дължимия за ревизираните периоди данък.

Стойностите на извършените от лицето облагаеми доставки на стоки и селскостопанска продукция са съобразени с декларираните от лицето приходи в ГДД за 2005 г. и 2006 г. Посредством ангажираната като доказателство съдебно-агрономическа експертиза, целеният от жалбоподателя резултат е да установи всъщност нов размер на облагаемия оборот. Установяването по този начин на облагаемия оборот е недопустимо, тъй като нормативно установеният ред за тази промяна е чрез подаване на коригираща декларация по реда на чл. 104, ал. 1 от ДОПК. Установеното в експертното заключение,

че от взетите под аренда земи С. И. не би могъл да произведе декларираните количества зеленчуци – краставици и зеле, по никакъв начин не оборва констатациите на органите по приходите в оспорения акт, тъй като видно от техните мотиви и от мотивите в Решение № 117/25.01.2010 г., те са възприели декларираните от самия него доходи. Следователно няма спор относно наличието на реална доставка на стока по смисъла на ЗДДС, като жалбоподателят не е установил така реализираните доходи да са били в резултат на необлагаеми доставки.

След като задълженията на лицето са установени именно съобразно подадените от него ГДД и органът по приходите е възприел изцяло изготвените и подписаните от него счетоводни и отчетни документи и декларации, то е недопустимо да се заобикаля законовият ред за коригиране на данните в тях, още повече че същото се претендира с цел узаконяване на практика, която не държи сметка за счетоводните и данъчните закони. Данъчната декларация по чл. 41 от ЗОДФЛ (отм.) е от категорията на декларациите, посочени в глава XIV, раздел I от ДОПК. С тях данъчните субекти сами определят облагаемата основа от страх под наказателна отговорност /чл. 313 от НК/ и административнонаказателна отговорност /чл. 61, ал. 2 от ЗОДФЛ - отм./. Именно поради това, така заявените пред приходната администрация данни се считат за истинни до доказване на противното по установения в специалните закони ред. На декларацията е придаден статут на изпълнително основание. Ако в декларацията е допусната грешка, тя се коригира при условията и по реда, предвиден в ДОПК. В тази насока жалбоподателят нито твърди, нито доказва подаване на коригираща декларация.

След като органът по приходите е установил релевантните за спора факти, които се установяват безспорно и в съдебния процес, а именно - достигнат облагаем оборот над 50 000 лв. към 31.12.2004 г. за период не по-дълъг от последните дванадесет месеца, в резултат на което е възникнало задължение за жалбоподателя да извърши задължителна регистрация по ЗДДС най-късно до 14.01.2005 г. на основание чл. 108, ал. 1 от ЗДДС (отм.) и това задължение не е изпълнено, законосъобразно и правилно органът по приходите е приложил материалния закон, като на основание чл. 132, ал. 2 от ЗДДС (отм., приложим за 2005 г. и 2006 г.) е определил задължения за ДДС за процесните данъчни периоди, в които са реализирани облагаеми доставки, а именно - от изтичането на срока за подаване на заявление за регистрация - 15.01.2005 г. до 30.09.2006 г. (когато са отпаднали са основанията за задължителна регистрация). Задълженията на ревизираното лице са правилно определени и по размер, като в тази връзка органът по приходите изцяло се е съобразил с декларираните от жалбоподателя данни в подадените от него ГДД за 2005 г. и 2006 г. и декларациите, подадени от него в хода на ревизионното производство.

Съобразно изложеното, Ревизионен акт № 0100-900426/27.08.2009 г., издаден от В. И. К. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП С., в

частта потвърдена с Решение № 117/25.01.2010 г. на Директора на Дирекция „ОУИ” – С. е правилен и законосъобразен и жалбата срещу него като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноски, съгласно чл. 161, ал. 1 от ДОПК в размер на 1 049 лв., определени при интерес 29 968,86 лв.

Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 18–ти състав

### **РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на С. А. И. срещу Ревизионен акт № 0100-900426/27.08.2009 г., издаден от В. И. К. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП С., в частта потвърдена с Решение № 117/25.01.2010 г. на Директора на Дирекция „ОУИ” – С., при ЦУ на НАП.

**ОСЪЖДА** С. А. И., ЕГН [ЕГН], [населено място], [улица], да заплати на Дирекция „ОУИ” – С. сумата в размер на 1 049 лв. (хиляда четиридесет и девет лева), представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

### **СЪДИЯ:**